

Written by -தவேகாந்தன் -

Saturday, 18 May 2019 04:43 - Last Updated Friday, 24 May 2019 11:33

ஊழல்காரர் ந்த எழுத்துக்களில் நாவல், குறுநாவல், நடுங்குதலை, சிறுகதை ஆகிய நவீன இலக்கியத்தின் ஆரம்பகால பகுப்புகள் இன்று அவ்வளவு வீச்சான பரிசோதனையில் இல்லை. நாவல், சிறுகதை என்கிற இரண்டு கட்டுரைகளில் இன்றைய வாசிப்பின்தளம் இவற்றை பொதுவாக உள்ளடக்கிவிடுகிறது. ஆக, ஒரு படைப்பாளியின் எழுத்துக்களை விமர்சிக்க வரும் இன்றைய ஒரு விமர்சகனுக்கு நிச்சயமாக இவற்றின் பகுப்புபற்றி ஆரம்பத்திலேயே ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. தமிழ் எழுத்துலகில் நன்கறியப்பட்ட இமயைத்தின் படைப்புகள் பற்றிய ஒரு அறிமுக வியாசம் கட்டி இச்சிக்கலை எதிர்கொண்டதே தீரம்.

பதிப்பக பகுப்புகளின் ஊடாகவன்றி தனியான ஒரு பகுப்பில் தன் பயணத்தை மறக்கொள்வது இந்தவகையில் சிரமமாகுமென்ற புரிதலுடன் தான் இவ்வாண்டு (2019) கனடா இலக்கியத்தோட்டத்தின் 2018க்கான வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது பெறும் இமயைத்தின் படைப்புகள் பற்றி ஒரு அறிமுக வியாசத்தை இங்கு பதிவாக்க முன்கிறேன்.

இமயைத்தின் கோவரூ கழுகைகள் (நாவல் - 1994), ஆறுமுகம் (நாவல் - 1999), மண்பாரம் (சிறுகதைகள் - 2004), சடெல் (நாவல் - 2006), வீடியோ மாரியம்மன் (சிறுகதைகள் - 2008), கொலசை சவேல் (சிறுகதைகள் - 2013), பத்தெவன் (கதை - 2013), சாவா சோறு (சிறுகதைகள் - 2014), எங்கதெ (நாவல் - 2015), நறுமணம் (சிறுகதைகள் - 2016), சிலலாத பணம் (நாவல் - 2018), நன்மாறன் கோட்டகை கதை (சிறுகதைகள் - 2019) ஆகிய நூல்கள் இதுவரை வெளியாகியிருக்கின்றன. இமயைத்தின் புதிய படைப்புகளையும் பழைய படைப்புகளின் மீள்வாசிப்பையும் செய்தபோதுதான் அவரது எழுத்தின் வீச்சை, கலாபிரவமான நடையின் வசீகரத்தகை காண முயற்சி செய்தது. அவரது கருத்தியலை சரியாக இனங்கண்டு முன்வகைக முன்கிற அதே வளையில், அந்த நடையின் வசீகரத்தையும் ஓரளவீனும் பதிவாக்க இவ்வியாசத்தில் நான் முயல்வீனே.

Written by - தவேகாந் தன் -

Saturday, 18 May 2019 04:43 - Last Updated Friday, 24 May 2019 11:33

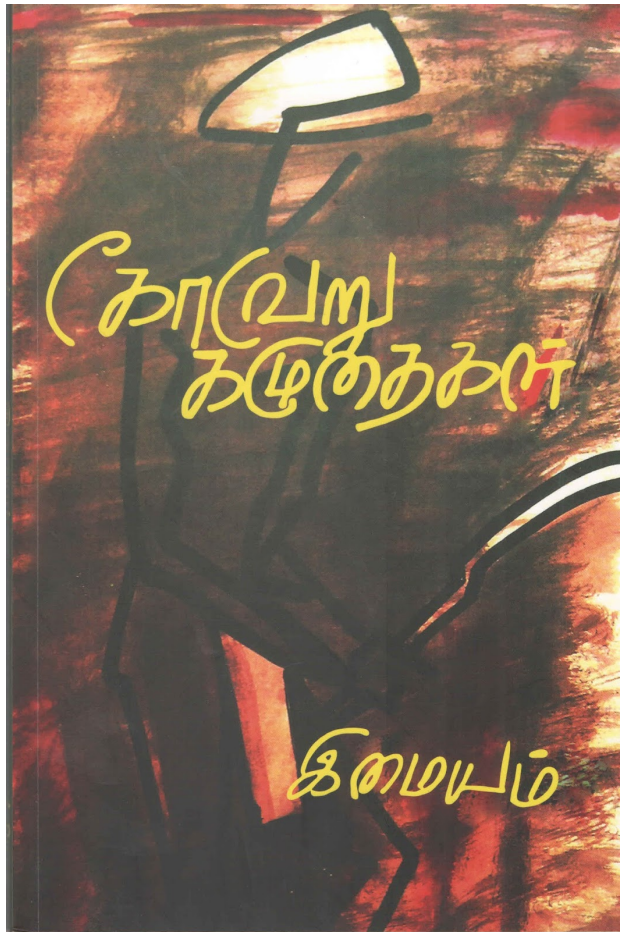
அம்பதேகர் நபற்றாண்டுடன் தமிழகத்தில் வீச்சுப்பெற்று தலித் இலக்கியம் தன் சலெந்றெயில் வளர்ந்துசென்ற வளேயில், அதுபற்றிய காரசாரமான விவாதங்கள் தமிழ்ப்பரப்பில் உருவாகின. அது மராட்டியத்திற்கும் கன்னடத்திற்கும் உரியதானதுபோன்ற தோரணையில், உச்சாலியா, மற்றும் உபார ஆகிய நபில்களையெனினவிலை வதைத்து, பச்சுக்கள் எழுந்தன. அதவேளேயில் அது தமிழக முற்போக்கு அணியினர்க்கும் பெரிய உவப்பானதாக இருக்கவில்லை எனத் தெரிந்தது. ஆனால் அது அழகரசன், என்.பி.ராஜ்குமார், பாமா, விழி.பா.இதயவந்தன், சிவகாமி, அன்பாதவன், ராஜ்கெளதமன் போன்றவர்களின் எழுத்துக்கள் அதை வலுவாக புனைவது மற்றும் கருத்தியல் தளங்களில் தன்னையென்றுவிக் கொண்டது. தி.க.சிவசங்கரபோன்ற முற்போக்காளர்கள் கட்ட தலித்திலக்கியத்திற்கு ஆதரவாக கருக்கொடுத்தனர். தலித் இலக்கியம் பற்றி அவ்வேளேயில் தி.க.சி. இலக்கு சஞ்சிகையில் எழுதிய கட்டுரை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஆனால் இமயத்தின் முதல் நாவலான 'கோவறே கழுகைகள்' விளிம்பு நிலைமக்களின் கதையைப் பச்சியதானாலும், தலித் கருத்துக்கள் சாரந்தும், அதன் சித்தாந்தம் சாரந்தும்மான எழுத்துமுறையை முன்வகைக்கவில்லையென்ற கற்றுச்சாட்டுக்கள் முன்வகைக்கப்பட்டன. மறுதலையில் விமர்சகர் வெ.சாமிநாதன் அந்நாவலை வெகுவாகப் பாராட்டி எழுதியிருந்ததை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைத்துக்கொள்ளல்தகும். ஆக, சாதீயம் காரணமாய் சமீகத்தில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்முறையை, அக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்த இமயத்தின் 'கோவறே கழுகைகள்' நாவல் வெளிப்படுத்துகின்ற தாலும், தலித்திய பாதையில் நடந்துசெல்ல முயலவில்லை. அது சமீக அக்கறையைக் கொண்டவர்களுக்கு வியப்பாகவிரும்புந்தது.

ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னால் 1999இல் இமயத்தின் இரண்டாவது நாவல் 'ஆறுமுகம்' வெளிவந்தது. அதுகட்ட தலித்திலக்கியத்தின் அடிசாரந்து இருக்கவில்லை. மாறாக அதில் இன்னும் கட்டுதலான தலித்திய கருத்தியலின் மறுப்பேதென்பட்டது. இதனால் ராஜ்கெளதமன் போன்ற தலித் இலக்கிய விமர்சகர்களின் கடுமையான தாக்குதலுக்கும் அது உள்ளானது. அடுத்து ஏழு ஆண்டுகளின் பின் வெளிவந்த 'செல்லிலும்' அதன் பின்னால் வெளியாகிய 'எங்கதெயிலும்' சரி இதுகுறித்த இமயத்தின் வழிதனி வழியாகவே இருந்தது. தலித் கருத்தியல் இமயத்தின் படைப்புகளிலிருந்து வெகுகுற்றம் விலகியே நின்றிருந்தது. இது தெளிவாக ஒன்றைப் புரியவைத்தது. திராவிட இயக்க சார்பாளரான இமயம், விளிம்பு நிலைமக்களினதும் சாதீயத்தால் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினதும் கதையை எழுதினாலும், தனக்கென்று ஒரு தனி வழியில் இச்சமீகப் பிரச்சனையை முன்வதைதார் என்பதே அது. இமயத்தின் சமீக அக்கறை, தான்கண்டும் கட்டும் உணர்ந்தும்மான அனுபவங்களின் அடியாக கலாபண்பு சாரந்தும் தன் நியாயங்களின் நிலைப்பாடு சாரந்தும் உருவாகிறது என்பதைப் புரியமுடிகிறது. அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சாதீய சமீகம் தன் வாழ்முறையை மாற்றுவதன் மூலம் கலவிகற்றவர்களாகவும் அதன் வழிதொழில் வாய்ப்புகள் பெறுபவராகவும் ஆகி தன் விடுதலையின் வழியைக் கண்டடைய முடியும் என்பதில் இமயம் பரிணமப்பிக்கை கொண்டிருந்தாரென்பதே உண்மையாக இருக்க முடியும்.

'சாவூசோறு' சிறுகதையில் வரும் பரிங்கோதை இடசை சமீகத்தசை சரேந்தவள். தாழ்ந்த சமீகத்தசை சரேந்த ஒருவனோடு அவளது மகள் 'ஓடி' விடுகிறாள். அதையெண்ணி அத் தாய்படும் பாடங்கள் அதனை வலுவான மொழியிலும், அழகிய நடையிலும் எழுதப்பட்டிருக்கும். தாழ்ந்த சமீகத்தவரோடு மணவூறுவது

Written by -தவேகாந் தன் -
Saturday, 18 May 2019 04:43 - Last Updated Friday, 24 May 2019 11:33

வதைத்துக்கொள்ளும் உயர்ந்த அல்லது இடசைச் சமீகத்தவர் பொறுத்து, அச் சமீகங்கள் கைக்கொள்ளும் தண்டனை முறைகள் மிகப் பயங்கரமானவை. நாவலில் இவரைக் கற்றுத் தரும் இடங்கள் வாசகனை அதிரவடி வதைத்துவிடுகின்றன.

தாழ்ந்த சமீகத்தோடும் ஓடிவிட்ட அத் தாயின் மகளாகக் குழந்தைக்கு இறுதிக் கிரியைகள் முடித்து அத் தாயும் முண்பிமாகக் கப்படுகிறாள். அத்தனை வன்மம் அச் சமீகத்திலும் அவளது குடும்பத்திலுமாக இருக்கின்றது. அந்த மகளைத் தேடித்தான் அத் தாய் கணவனாகக் கோ மகன்களாகக் கோ தெரியாவண்ணம், மகளின் கல்வித் தகமையைச் சான்றிதழையும், அவள் விட்டுவந்த நகைகளையும் தன் மகளிடம் சேர்ப்பிக்க மட்டுமன்றி, தன் மகளிடம் தன் சமீகத்தவரினதும் குடும்பத்தவரினதும் அவளது மூலயைநிந்துவிடும் தண்டனையைக் கூறி அதிலிருந்து தப்பும் படியான எச்சரிக்கையை விடும் மனம் அளவது தடேல் அமனை திருக்கிறது. சாதீ யத்தமை மீ நி மனிதர்களாள் இருக்கும் பாசங்களையும் தாய்மையையும் தெளிவாகக் காட்டாகின்றது நாவல். இரூபுது முப்பது வருஷங்களாகக் கு முன்னால் கல்யாணி என்கிற இடசை சமீகத்தைச் சேர்ந்த பண்ணொருத்தியின் தாழ்ந்த சமீகத்தனொருவனுடனான தொடர்பு சமீகத்திற்கு தெரியவர, சிங்கல் சிளையில் அவளைச் சூட்டுவிடும் தங்கள் நியாயத் தீர்ப்பைச் சொல்லி, அவளையே தண்டனையை நிறைவேற்றச் சொல்லிவிடும். வீடில் லாவற்றையும் சிறயாபி கடசையில் தன்னையும் சிளையில் அவர்கள் சூட்டுவிடாமல் கல்யாணியே தன்னதைத் தானே சிளையில் சூட்டிரிப்பதையும் அவர்களது வன்மத்தின் அளவையும் பிங்கோதை சொல்லுகிறபோது, வாசகன் அதிரவடி நேர்ந்துவிடுகிறது. இதில் இன்னும் கொடும்மையான விஷயம் என்னவெனில் அவ்வாறு சிளையில் வந்து சாம் பரானவளை மாணங்காத் சாமியென்று பெயர் சீட்டி அவளாகக் கோயில் கட்டி அச் சமீகம் கொண்டுபயித்துதான்.

ஊர்வலம் தருவது உயர்வாக அது அவர்களுக்கு சித்திப்பதில்லை. அங்கயேும் வறோவகயான அடக்கியொடகுகுதல்கள். அது எங்கெங்கும் வெவ்வறோ வடிவங்கொண்டு இருக்கிறதுதான். தனபாக்கியத்தின் சரீ ரார்ப்பணம் தொழிலுக்காக அவள் அதில் பட்ட அபிதான். மகனே அந்த அசிங்கத்தை நரேில் காணநரே ந்து அவனவை வீ ட்டவைவிட்டுத் துரத்துகிறது. இது என்ன வாழ்வு? இது எதற்கான ஓட்டம்? ஆனாலும் இப்படித்தான் பரமபாலானாரின் வாழ்வு அங்கே இருக்கிறது. இதற்கான தீ ர்வு என்ன? தீ ர்ப்பை படபை பாளி சொல்லவில்லை. மனிதர்களின் வாழ்க்கை அவதியை, வாழ்வின் மனித இச்சகையையே படபை பாளி பசுகிறான். இமயைம் இங்கே சயெவ்து, மனித அவலத்தை கலாபரீ வமாக வெளிப்படுத்துத்தியதுதான். கலபை படபை பொன்று அதற்குமலே சலெவ்து அபத்தம். அதைச் சயெய்னெச்சொல்வதும், சயெய்வில்லையெனக் கூற்றம் சொல்வதும் அதைவிட அபத்தங்கள்.

இமயத்தின் இந்த வழி வறோ ஒப்புமலை இல்லாதது; தனி வழி. பிரசன்னகைள்கான தீ ர்வை இதுசொல்வதில்லை. மாறாக, பிரசனயை அணுகுகின்ற வழியாக இது இருக்கிறது. அது தனித்துவமானதாக இருக்கிறது. 'கோவறோ கழுகை'ளில் தொடங்கிய இமயைத்தின் இந்த ஓட்டம் 'பெத்தவன்' வரையிறக்கவயில்லை. அதன் கலாமசமும் மிகுந்துகொண்டதோன் சலெக்கிறது. ஆனாலும் சில நாவல்களில் மெதுவான தழும்பல்கள் உண்டு. வாசக இன்பத்தின் உச்சிக்கு அதன் முன்பாதிவரை வாசகனை இழுத்துக்கொண்டு சலெலும் 'எங்கத்தெ' நாவல், பின்பாதியில் நொநொதுப்பாகிவிடுகிறது. ஆயினும் 'பெத்தவன்' சிறுகத்தை தன் விகாசத்தை முழுவதும்வாய் வாசக தரிசனமாக்குகின்றது. அது நெடுங்கதையென நெ ட்டயில் அடையாளமிடப்பட்டிருக்கிறது. நீ ண்ட கதையாக, தனிநெ ட்டலாக வந்திருந்தால்தான் என்ன, தன் வடிவமைப்பினாலும் வீ றுகொண்டும் அடங்கிய உணர்வுகளினாலும் என்னளவில் அது ஒரு சிறுகதையாகவே தனெப்டுகிறது. Jeffery Archerஇன் First Miracle என்ற சிறுகதையும் இதுபோலவதோன் தனிநெ ட்டலாக வந்திருந்ததையும், இதுபோல் வறோ சில படபை பாளிகளின் நீ ண்ட ஆங்கிலச் சிறுகதைகள் தனிநெ ட்டலாக வந்திருந்ததையும் நிறைய நான் கண்டிருக்கிறேன். அதுபோல் 'எங்கத்தெ' ஒரு நாவலின் முழுப் பரிமாணத்தையும் கொண்டிராததைக் கருதவேண்டும்.

நாவல்கள் சிறுகதைகளாக இமயைத்தின் பன்னிரண்டு நெ ட்டல்கள் இதுவரை வெளிவந்திருக்கின்றன. ஒரு மொழியின் நவீ ன இலக்கியத்தில் இத்தனை கூறாத எழுத்துக்கள் தமக்கான ஒரு வழியைச் சமதைத்துக்கொண்டு வீ ச்சாக வளர்ந்த விஷயம் இலக்கிய சரித்திரங்களில் புதுமையானது. இதனை அறுதிப்படுத்துவதைப் போலத்தான் 'பரியறோம் பரமாள' சினிமா அபிநிலை மக்களின் உய்வுக்கான வழியை இதையொட்டிக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

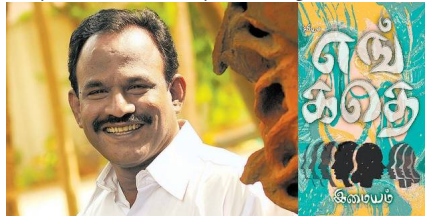
இமயைத்தின் சிறுகதைகளும் வாசிப்புச் சுகம் சயெப்பவை; கருத்துநிலை மாறாதவை. ஆயினும் நாவல்களின் உச்ச அடவைகள் அவரது சிறுகதைகளில் இல்லலை. அவை மிக நீ ண்டவையாகவும் இருக்கின்றன. அயர்ச்சியை வாசகன் அடையாவண்ணம் தன் கலாநரே த்தியால் ஈடசயெய் இமயைத்துக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. ஆயினும் உச்ச பட சமான அடவைகளாக பல கதைகள் இல்லலை.

சிறுகதைகளின்வைவிட நாவலே இமயைத்தின் இலக்கியச் சயெற்பாட்டின் சிறந்த களமெனக்கொண்டால், 'கோவறோ கழுகைகள்' அவரின் மிகச் சிறந்த நாவலென தயங்காமல் சொல்லமுடியும். சூந்தர ராமசாமி சொன்னதுபோல், ஒருநெ ட்டறாண்டில் 'கோவறோ கழுகைகள்' போல் ஒரு நாவல் தமிழில் தோன்றவில்லையென்பதை

Written by -தவேகாந்தன் -

Saturday, 18 May 2019 04:43 - Last Updated Friday, 24 May 2019 11:33

ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், தமிழின் சிறந்த நாவல்கள் வரிசையில் அதற்கு எப்போதும் ஒரு இடமுண்டு. மலேமும் 'சடெல'கிட்ட சிறந்த நாவல்தான். அதன் முக்கியத்துவம் அது எடுத்துக்கொண்ட கருப்பொருளாலும், காலம் களம் இவற்றினாலும் ஏற்படுகின்றது. தவேதாசி மரபில் வரும் ஒரு பாத்திரத்தையே மூன்று நூற்றாண்டுகள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டைக் களைவிக்கின்றது நாவல். தமிழ் நாவல்களில் மிக அபிர்வமாகப் பாவிக்கப்பட்ட புதிய பிரதேசம் அது. வாசகனை சிந்திக்கவும், ரசனையின்பம் எய்தவும் வகைக்கப்பட்ட நாவல். அதற்கொரு சாதாரணமான நடவடிக்கை வந்து வாய்த்திருக்கிறது இமயத்திற்கு.

இமயத்தின் நடவடிக்கை உதாரணமாக 'எங்கே'யிலிருந்து சில வரிகள்: 'நல்லாப் பின்னு சொல்லிச்சு, நான் கக்கே கல. கல்யாணம் கட்டிக்கன்னு சொல்லிச்சு, ரண்டு புள்ளி பெத்தவகிட்ட போவதன்னு சொல்லிச்சு; காடும், வீடும், வலே, பொண்டாட்டி புள்ளனைன்னு இருன்னு சொல்லிச்சு; அதோட கவலையெல்லாம் கண்ணுத் தண்ணியா மாத்தி எங்காலுல ஊத்திச்சு. நான் கக்கே கல. வலேக்கிப்போன்னு சொல்லல. காட்டும் போன்னு சொல்லல. பண்ணை சம்பாரின்னு சொல்லல. எதுமே எங்கம்மா வாயால கக்கே காது. கண்ணால கக்கே கும். கண்ணுத் தண்ணியால கக்கே கும். இப்பயும் அப்பித்தான் கக்கே கும். நான் பச்சேல.'

'ஆறும்முகத்திலும் ஒரு இடம் வருகிறது. தாயை புதுமையாய்க் கண்டு தனயன் தன் மனத்துக்கொள்ளாமல் சந்தக்கே களைவியை எழுப்பும் சந்திரப்பம் அது. அதற்கு பின்னொரு சந்திரப்பத்தில் கிடக்கும் பதிலும் சுவையான வரிகளில் தான் அமறைந்திருக்கிறது.

'அவள் முன்போல் இப்போதெல்லாம் களைத்துச் சோர்ந்துபோய் வருவதில்லை. உடம்பில் சதை கட்டி நிறமும் ஏறியிருந்தது. முக்கியமாக ஆரோவில்லிலிருந்து வரும் போதெல்லாம் அவளிடமிருந்து கற்புமப்போன்றதொரு வாசனை எப்படி வருகிறது என்பதுதான் ஆறும்முகத்திற்கு வியப்பாக இருக்கிறது.'

'ஓவ்வொரு அடியாக எடுத்துவைத்து நடந்து வீட்டுக்குள் போனபோது, இவன் படுக்கிற இடத்தில் மட்டப்படாத தனபாக்கியத்தின் கொழுத்த உடம்பும் அதனுடன் இணைந்த வளையான உடம்பும் கண்ணில் பட்டன.'

சுயமான ஒரு நடவடிக்கை கொண்டிருந்தபோதும் கருத்துக்களே விதமாக அதை ஏற்ற இறக்கமாக வளர்த்துசெல்ல இமயத்தால் முடியும். அதை தனது எல்லா நாவல்களிலும், சிறுகதைகளிலும் கிட்ட, நாம் அடையாளம் காண முடியும். நடவடிக்கைப் படுக்கட்டித்திறக்கேற்ற கல்போன்றதுதான். வடிவமைப்பே நாவலில் முக்கியமான அம்சம். அவ்வாறாயின் இமயத்தின் சாதனைகள், அவர் வடிவச் சோதனைகளில்

Written by -தவேகாந்தன் -

Saturday, 18 May 2019 04:43 - Last Updated Friday, 24 May 2019 11:33

இறங்காதபோதும், அவரது நாவல்களிலயே மூகாம்கொண்டிருக்கிறது என்பது ஒரு சரியான கபற்றாகவே அமுகிறது. அதனால் இயல் விருது ஒரு திறமயான படபைபாளிக் கே சனெறு சரேந்திருக்கிறது என்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியான விஷயம்.

baladevakanthan@gmail.com